

Anarkistinen kirjasto
Anti-Copyright

Anonyymi
Yleislakko!
vallankumouksen keinona
1989

Haettu 25.12.2022 osoitteesta
<https://web.archive.org/web/20030115075946/http://www.geocities.com/aivokuume/yleislakko.htm>
Kapinatyöläinen #2

fi.anarchistlibraries.net

Yleislakko!

vallankumouksen keinona

Anonyymi

1989

Vallankumouksen keinona

Y L E I S L A K K O !

Ajatus vallankumouksellisesta yleislakosta on keskeisellä sijalla anarkosyndikalismissa. Se erottaa ne sosialistit, joiden päämääränä on valtion valtaus (vallankumouksellisin tai demokraattisin keinoin) niistä, jotka pitävät valtion murskaamista edellytyksenä kommunismin saavuttamiseksi.

Anarkosyndikalisteille se merkitsee työväenliikkeen itsenäisyysjulistusta -itsenäisyyttä, joka voidaan saavuttaa ainoastaan työtätekevän luokan ponnistuksilla. Se on keskeistä syndikalistiselle ajattelulle, jonka koko logiikka johtaa uskoon yleislakosta keinona tuhota kapitalismi ja valtio.

Ajatus yleislakosta yhteiskunnan muuttamisen välineenä on vanhempi kuin syndikalismi. Nykyisessä muodossaan se voidaan johtaa ns. ”Grand National Holiday”-hin, jota ensimmäisenä ehdotti William Benbow Englannissa 1832. Ajatuksena oli, että määrättynä päivänä kaikki työläiset laskisivat työkalunsa, vetäisivät pyhäpuvun ylle ja lähtisivät ulos piknikille. Teollisuuden pysähtyessä kapitalistiluokka joutuisi, tunnustamaan ainoastaan

työvoiman olevan todella tuottavaa ja heidän olisi pakko antaa periksi. Tämä jättäisi hallituksen yksin ja myös sen olisi luovuttava vallasta.

Benbowin ajatus ohitettiin Englannissa ammattiliittojen suosiessa reformismia, joka lopulta johti Työväenpuolueen syntyyn. Anarkistit sen sijaan omaksuivat idean yleislakosta. Anarkisti puuseppä Torlelier toi ajatuksen Ranskan työväenliikkeeseen ja sen ottivat omakseen CGT:n anarkosyndikalistit.

Anarkosyndikalistit kehittivät tämän aluksi hyvin yksinkertaisen ajatuksen tarkkaan harkituksi teoriaksi. Ensinnäkin tunnustettiin, että valtio ei jäisi sivustakatsojaksi ja antautuisi väkivallatta. Jos työläisiä ei voitaisi näännyttää alistumaan, valtio puuttuisi asiaan ja käyttäisi asevoimia lakon nujertamiseen. Toisekseen - ajatus, että yleislakko voitaisiin

Suunnitella alkavaksi tietynä päivänä todettiin puutteelliseksi, koska valtio ryhtyisi ehkäiseviin toimenpiteisiin.

Anarkosyndikalistit uskovat yleislakon tulevan lukuisten lakkojen ja yleisen levottomuuden kauden jälkeen. Tänä aikana jännitys kasvaa ja lakoista tulee yhä kiihkeämpiä ja katkerampia. Valtio vastaa tiukoilla pakkotoimilla, joihin työläiset vastaavat nostamalla vaatimuksiaan ja tehostamalla vastarintaansa. Syntyy vallankumouksellinen tilanne ja konflikti rajautuu valtion ja työväenluokan väliseksi. Tällöin työläiset ryhtyvät hyökkäykseen ja erilliset lakot muuttuvat yleislakoksi. Työpaikat, tiedonvälitys- ja liikennekeskukset miehitetään. Yhteisö järjestää välttämättömien tarvikkeiden jakelun ja syntyy miliisi vallankumousta puolustamaan.

Työätekevä luokka ryhtyy siis hyökkäykseen eikä tyydy kädet ristissä odottamaan valtion luhistumista. Tämän takia anarkosyndikalistit pitävät välttämättömänä vallankumouksellisen liiton organisoimista. Vaikka yleislakko on paljolti spontaani toimenpide, kuin murtuva pato, työläisten tulee olla valmistautuneita sitä varten. Toisin sanoen, saattaa olla mahdotonta järjestää yleislakko, mutta on välttämätöntä järjestäytyä sitä varten. Vallankumouksellinen liitto olisi järjestö, jota työläiset käyttäisivät hyväkseen tais-

tellessaan lakoin valtiota vastaan, ja joka hetken tullen tarjoaisi organisaatiorakenteen uuden yhteiskunnan kehittämistä varten. Se on välttämätöntä, jotta voitaisiin estää voimatyhjiö, jossa autoritaariset eliitit saattaisivat ottaa vallan käsiinsä.

Katkeria kokemus osoittaa, että valtio vastaa laajoihin lakkoihin (tarvittaessa aseellisilla) voimatoimilla. Kuinka yleislakossa voitaisiin välttää avoin taistelu työläisten ja valtion välillä? Kapitalismi ei antaudu vastaan panematta. Työväenluokkaa vastaan tultaisiin julistamaan sota. Tätä varten työläiset tarvitsevat järjestötoiminnassaan saamaa kokemusta. Spontaanisuuden vaatimus ei ole ristiriidassa järjestön tarpeen kanssa. Yhteistyö on välttämätöntä, jotta voitaisiin taata yleinen ja samanaikainen töiden lopettaminen tilaisuuden tultua sekä yhteiskunnan tarpeista huolehtiminen. Vain anarkosyndikalismi voi tarjota tämän.